

BILAG A2

Tim Murithi: "Undertrykkelsens orden: Afrikas jagt på et nyt internationalt system".

Foreign Affairs. 18.4.2023. Uddrag.

Tim Murithi er professor i afrikastudier ved University of Cape Town.

Efter Ruslands invasion af Ukraine afslog mange afrikanske lande klart at vælge side i konflikten med Moskva. Sytten afrikanske stater afviste at stemme for en FN-resolution, der fordømte Rusland, og de fleste lande på kontinentet har fastholdt handelsforbindelser med russerne på trods af Vestens sanktioner.

Som reaktion har USA og vestlige lande udsat afrikanske ledere for voldsom kritik for ikke at forsvare den "regelbaserede" internationale orden. Men sandheden er, at den såkaldt regelbaserede orden aldrig har tjent Afrikas interesser. Derimod har den fastholdt et system, hvor stormagterne har bevaret deres dominerende position over for det globale syd.

I hovedparten af de seneste 500 år var den internationale orden indrettet til at udnytte Afrika. Slaveriet og slavehandlen gjorde eliterne i Europa og USA særdeles velhavende. I dag bruger tidligere tiders plageånder ikke rå magt til at tage, hvad de vil have. I stedet bruger de uretfærdige handels- og låneaftaler til at dræne kontinentet for dets ressourcer.

Ruslands invasion af Ukraine er en fortsættelse af princippet om den stærkes ret. Stormagternes militære interventioner rundt omkring i verden har gradvis nedbrudt den falske forestilling om en regelbaseret orden og gjort verden langt mindre stabil. Mange afrikanere ser Vestens fortsatte opfordring til at forsvare denne orden som en del af problemet snarere end en del af løsningen. Stormagterne må indse, at den ulige internationale orden udgør en klar og meget nærværende fare for mange udviklingslande.

Det er særlig gennem FN's Sikkerhedsråd, at Kina, Frankrig, Rusland, Storbritannien og USA har udøvet uforholdsmæssig stor indflydelse over afrikanske lande. Mere end halvdelen af Sikkerhedsrådets møder og 70 procent af dets resolutioner om militær intervention vedrører afrikanske sikkerhedsspørgsmål. Alligevel er der ingen afrikanske lande blandt Sikkerhedsrådets permanente medlemmer, der som de eneste kan nedlægge veto mod enhver resolution. Kontinentet må nøjes med to eller tre af de ikke-permanente pladser uden vetoet. Det er en parodi, at afrikanske lande kun kan deltage i drøftelser og forhandlinger om deres egen fremtid på et så ulige grundlag. Gennem årtier har Afrika stillet krav om, at FN's Sikkerhedsråd skal reformeres og det internationale system ændres i en mere retfærdig retning. I årtier er kravet blevet ignoreret. Nu står vi ved en skillevej. Hvis Vesten vil have afrikanske lande til at forsvare den internationale orden, er det nødvendigt med reformer, så fremtidens orden ikke blot er baseret på "den stærkes ret".

Det ville være naivt at tro, at de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet vil gennemføre reformer, bare fordi afrikanske lande kræver det. Derfor bliver Afrika nødt til at samle udviklingslandene i det globale syd i forsøget på at omdanne det multilaterale system. En sådan forandring er ikke uden fortilfælde: Andre internationale organisationer er tidligere blevet reformeret, herunder det Europæiske Fællesskab, der blev til den Europæiske Union (EU), og Organisationen for Afrikansk Enhed, som blev til den Afrikanske Union (AU).

Indtil deres interesser og bekymringer bliver taget alvorligt, vil afrikanske lande fortsætte deres neutrale kurs i Ukraine-krigen. Forsøg på at overtale eller tvinge dem til at vælge side vil slå fejl, fordi ingen i Afrika tror på, at den internationale orden er baseret på regler.